

Nr 886

Av herr **Lothigius**, i anledning av *Kungl. Maj:ts skrivelse nr 67, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.*

(Lika lydande med motion nr 752 i Första kammaren)

Gemensamt för samtliga nordiska sjömansskattelagar är att på nordiska fartyg tjänstgörande utländska sjömans sjömansskatt i sin helhet tillfaller den stat, under vars flagga fartyget seglar. Detta är fullt analogt med huvudprinciperna i dubbelbeskattningsavtalen mellan de nordiska länderna, enligt vilka arbetsinkomst i princip skall beskattas i det land, där den är förvärvad. Denna regel i sjömansskattelagarna har emellertid medfört betydande olägenheter för sådana mindre kommuner, av vilkas samtliga befolkning en betydande del får sin utkomst som sjömän ombord på andra nordiska länders fartyg än hemlandets.

Det är främst de åländska kommunerna, som i detta hänseende får vidkännas en avsevärd inkomstreducering i form av skattebortfall. Frågan saknar emellertid inte betydelse även i övriga nordiska länder, vilket framgår av det faktum, att åren 1959—1960 ca 7 600 nordiska sjömän tjänstgjorde på andra nordiska länders än sitt hemlands fartyg. De finländska sjömannens antal utgjorde härav ca 2 200.

Frågan behandlades vid Nordiska rådets trettonde session, vid vilken antogs en rekommendation (nr 7) till regeringarna i de nordiska länderna, som uppmanades att vidtaga åtgärder — genom bilaterala avtal, genom revision av dubbelbeskattningsavtalen och sjömansskattelagarna eller på annat sätt — för att kommunandelarna och sjömansskatteintäkterna måtte tillfalla den beskattade sjömannens hemkommun, för så vitt gäller skatt erlagd av nordisk sjöman som är hemmahörande i kommun i nordiskt land.

Starka rättviseskäl talar för att förslaget snarast förverkligas. Det kan inte anses tilltalande att den stat, som nyttiggjort sig arbetskraft från annat nordiskt land, för egen del bibehåller kommunandelen av skatten, under det att den kommun, som haft utgifter av olika slag för sjömannens hemmavarande familj, blir helt lottlös.

Förslagets genomförande strider som nämnts mot en av huvudprinciperna i dubbelbeskattningsavtalen mellan berörda nordiska länder. Avtalen är emellertid relativt schematiskt uppgjorda, och vid utarbetandet har sannolikt ej uppmärksamheten varit riktad på de speciella förhållanden, som gäller för sjömän och deras familjer. Motiveringen för att göra ett undantag

för sjömansskatten från huvudregeln är uppenbarligen den att — medan i många andra fall den utanför hemlandet arbetande ej har hemvist i hemlandet — en sjöman inte *kan* vara bosatt ombord å fartyget utan måste ha sin hemvist i kommun i land.

Under åberopande av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte understryka angelägenheten av en sådan reform av de nordiska reglerna rörande sjömansbeskattningen, att kommunandelarna av sjömansskatteintäkterna tillfaller den beskattade sjömannens hemkommun, om denna är belägen i Norden.

Stockholm den 4 maj 1965

Carl-Wilh. Lothigius